

De vrede *met* God en de vrede *van* God

Harry A. Ironside, <http://www.lighthouse-trails-research.com/blog/?p=18443>, 27-10-2015

Uit Ironside's boek, *Charge That to My Account*

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (1977 of HSV)
Vertaling, plaatjes en voetnoten door M.V.

“Opdat u in Mij vrede zult hebben” (Johannes 16:33)

HOE lang duurt het eer velen van ons leren dat alleen in Christus vrede kan gevonden worden. We zoeken ze overal elders, maar tevergeefs, tot we uiteindelijk, ontmoedigd en bedroefd in de ziel, tot de Heer Jezus komen, en ziedaar, aan Zijn voeten eindigt onze zoektocht!

Vrede beter dan geluk

Vrede is beter dan geluk – Engels: happiness. Happiness is voornamelijk datgene wat voortkomt uit een goede “hap”. “Hap” is een oud Engels woord voor kans, toeval. Als de “haps” goed zijn, is de wereldling gelukkig. Als hem boze “haps” overkomen, is de wereldling “unhappy” of ongelukkig. Maar vrede is iets diepers.

Vrede is het tegengestelde van worstelen, strijden en onrust van de ziel. Het is bevrijd zijn van conflict, of mentale agitatie. Het is geestelijke voldoening zoals de Heer beloofde aan de zwaar belaste: “Kom naar Mij toe ... en Ik zal u rust geven” (Mattheüs 11:28).

Geen vrede voor de goddelozen

Deze boodschap staat in het boek Jesaja: “Voor de goddelozen is er geen vrede, zegt Jahweh¹” (Jesaja 48:22).

In de hoofdstukken 40 tot 48 van dit boek hebben we de polemiek van Jahweh tegen afgoderij. Zijn volk had tevergeefs gezocht naar vrede, omdat zij zich van Hem afgekeerd hadden, de ware en levende God verruild voor de geesteloze werken van hun eigen handen.

Jahweh, de Verbondsgod, staat in contrast met alle afgoden van de heidenen. Daarom wordt aan het eind van het 48ste hoofdstuk duidelijk gezegd: “Voor de goddelozen is er geen vrede, zegt Jahweh¹”.

Daarna, in de hoofdstukken 49 tot 57, hebben we de grote Messiaanse sectie van Jesaja, en we zien de ware Dienaar van Jahweh, de gezalfde Redder, Die zich vernedert voor de Zijnen, om gevangenen te openen, dove oren te ontstoppen, om sterkte uit te delen aan zwakke knieën, en nieuw leven te geven aan hen die dood zijn in de overtredingen en zonden.

Maar ook zien we Hem veracht en afgewezen door hen die Hij innig liefhad, en in hoofdstuk 57 horen we de ernstige uitspraak: “De goddelozen, zegt mijn God, hebben geen vrede!” (Jesaja 57:21). Hoe ernstig is dit alles!

¹ Hier staat in de grondtekst het Tetragrammaton (Gr. *tetra* = vier; afbeelding onderaan). Het bestaat uit vier tekens en is Gods oudtestamentische Verbondsnaam. In het Nederlands komt de transcriptie overeen met JHWH. De vocale uitspraak ervan werd niet overgeleverd. De moeilijkheid is dat het oude Hebreeuws geen klinkers kent: die werden er gewoon bij onthouden, en in latere tijden is de verbondsnaam in onbruik geraakt. Toch menen kenners dat het tetragram het best gereconstrueerd wordt als JaHWeH, maar anderen (vooral Engelssprekenden) houden zich aan JeHoVaH. יהוה: JHWH (te lezen van rechts naar links).

– Geen vrede voor de mens die enigiets anders stelt in de plaats van de Heer Jahweh, in zijn hart en leven!

– Geen vrede voor de zelf-gewilde afwijzer van Gods gezegende Zoon!

In het Nieuwe Testament, waarin de hele wereld schuldig gesteld wordt tegenover God, wordt over hen die zich afkeren van het Woord van de Heer deze plechtige verklaring gegeven: “de weg van de vrede hebben zij niet gekend” (Romeinen 3:17).

Een valse vrede

Er bestaat ook een valse vrede waardoor velen misleid zijn. Zij verwarren een kalme geest met vrede in het hart. Misleid door valse vrede en hun eigen ijdele verbeelding, roepen zij: “Vrede, vrede! Maar er is geen vrede” (Jeremia 6:14). Dit zijn zij die de rivier afdrijven, onbewust van de afschuwelijke afgrond waar zij naartoe meegesleurd worden en waar zij zullen eindigen in de grote zee van de eeuwigheid, waar zij voor altijd zullen verblijven zonder vrede en zonder hoop. Dit alles staat geschreven:

“Want wanneer zij zullen zeggen: Er is vrede en veiligheid, dan zal een onverwacht verderf hun overkomen, zoals de barensweeën een zwangere vrouw, en zij zullen het beslist niet ontvluchten” (I Thessalonicenzen 5:3).

Als u tracht zulke mensen wakker te maken uit hun dodelijke slaap van valse vrede, dan zullen zij zich waarschijnlijk in verontwaardiging tot u richten. Zij willen niet gestoord worden. Zoals de luie man in het boek Spreuken, roepen zij: “Een beetje slapen, een beetje sluimeren, een beetje liggen met gevouwen handen!” (Spreuken 6:10).

Helaas! Als zij niet spoedig ontwaken zullen zij te laat de dwaasheid ondervinden van hun aangenomen zelfvertrouwen.

Op een dag, wandelend langs de hoofdstraat in Oakland, California, zag ik voor mij een man die ik kende als een blinde, die zijn weg baande door de menigte met een opmerkelijke behendigheid. Hij had zelfs geen stok bij zich, of een hond, om hem te leiden. Hij had zo vaak dezelfde route afgelegd dat hij geen hulp dacht nodig te hebben. Plots zag ik een geopend keldergat, vlak voor hem. Ik sprong naar voren en pakte hem bij de schouder, en vertelde hem over het gevaar dat hij liep daarin te vallen.

Denkt u dat hij boos was omdat ik zijn valse vrede had verstoord? Helemaal niet! Hij dankte me overvloedig. Maar hoe verschillend is dit vaak met ongeredde mannen en vrouwen. Zij lopen onoplettend, zonder acht te schenken aan de gevaren en vaak nemen zij de waarschuwingen van Gods dienaren kwalijk; tenzij Gods Geest hen wakker schudt en zij tot de realisatie komen van hun ware toestand en Hij hen leidt tot de acceptatie van de vrede die uit de Heer Jezus Christus is.

Twee aspecten van vrede

In het 14de hoofdstuk van Johannes, lezen we dat onze Heer, voordat Hij deze aarde verliet, het volgende zei tot Zijn discipelen:

“Vrede **laat** Ik u, Mijn vrede **geef** Ik u” (Johannes 14:27).

Hier hebben we twee verschillende aspecten van vrede. De eerste is deze die Hij naliet als iets dat geregeld werd toen Hij naar de hemel ging, als gevolg van Zijn opofferende werk aan het Kruis [= vrede **met** God], terwijl de tweede deze is die Hij verschaft van dag tot dag voor die gelovigen die in gemeenschap met Hem leven [= vrede **van** God].

Soms gebruiken mensen uitdrukkingen die niet altijd de toets van de Schrift kunnen doorstaan. Laat me hiervan een voorbeeld geven:

Een aantal jaren geleden gingen een jonge christen en ik naar een missie in San Francisco. Aan het slot van de meeting, kwam een vriendelijke moederfiguur naar mij toe, en ze vroeg: “Bent u een christen meneer?”

Ik reageerde onmiddellijk: “Ja, dat ben ik”.

“Dank God” zei ze, en daarna keerde ze zich naar mijn vriend en vroeg: “En hebt u vrede gemaakt met God, meneer?”

Eerder wat verbaasd, antwoordde hij: “Nee mevrouw, dat heb ik niet”.

Ik wist dat hij een christen was en verwonderde me over zijn antwoord op die wijze. Zij zei ernstig tot hem: “Wel, als u geen vrede maakt met God, dan zal u voor altijd verloren zijn”.

Met een gelukkige glimlach op zijn gelaat, antwoordde hij: “Mevrouw, ik kan nooit vrede maken met God, en ik verwacht dat nooit te zullen doen, maar ik ben dankbaar dat de Heer Jezus Christus dat voor mij geregeld heeft, en door wat Hij deed voor mij zal ik in de hemel komen voor altijd”. Toen stelde hij een vraag aan haar: “Hebt u nooit deze opmerkelijke passage gelezen: ‘door vrede te maken door het bloed van Zijn kruis [Kolossenzen 1:20]’?”

Toen hij doorging met dit uit te leggen aan haar, greep deze waarheid mijn eigen ziel. Ik zag toen in, en heb dat sindsdien altijd gerealiseerd, dat zondaars gered worden door de “vrede” die Hij realiseerde op het Kruis. En dus lezen we in Romeinen 5:1: “Wij dan, gerechtvaardigd uit het geloof, hebben vrede bij God door onze Heere Jezus Christus”. Deze vrede [met God] is niet ons maaksel, en ze wordt ook niet door ons gehandhaafd. Wij genieten de vrede [met God] die Hij bracht als we door geloof het getuigenis van Zijn Woord aannemen.

“Mijn vrede geef ik u”

Maar we lezen ook: “Mijn vrede [= vrede **van** God] geef ik u” (Johannes 14:27).

Wat bedoelde de Heer Jezus hiermee? Dit is een ander aspect van vrede. Het is die stille rust van de ziel die altijd de Zijne was te midden van de meest moeilijke omstandigheden. Hij geeft Zijn vrede aan ons. Het is over deze vrede dat we lezen in Filippenzen 4:6, 7: “Wees in geen ding bezorgd, maar laat uw verlangens in alles, door bidden en smeken, met dankzegging bekend worden bij God; en de **vrede van God**, die alle begrip te boven gaat, zal uw harten en uw gedachten bewaken in Christus Jezus”.

“De vrede **van** God”, ziet u, is erg verschillend van “vrede **met** God”. De laatste heeft te maken met de zondekwesatie, de eerste met de beproevingen op onze weg. Het is het voorrecht van de gelovige om alles wat zijn ziel bezorgd maakt en kwelt voor God te brengen in gebed; om elke last neer te leggen aan de voeten van de Heer, en ze om te wisselen voor deze wonderlijke “vrede” die het deel is van allen die in gemeenschap met Hem leven.

Oh, the peace my Savior gives,
Peace I never knew before;
And the way has brighter grown,
Since I learned to trust Him more.